

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-321/05. sz. ügyben 2010. július 1-jén hozott ítéletét;
- a Bíróság semmisítse meg a 2005. július 15-én hozott C(2005) 1757 végleges bizottsági határozatot (COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca-ügy);
- másodsorban a Bíróság saját meggyőződése alapján mérlegelve csökkentse a fellebbezővel szemben a megtámadott bizottsági határozat 2. cikkében kiszabott bírság összegét;
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők az ítéletben található számos téves jogalkalmazásra hivatkoznak. E téves jogalkalmazásokat az alábbi külön címekben foglalják össze:

A releváns termékpiac meghatározása. A Törvényszék tévesen értelmezte a jogot, amikor helyben hagyta a Bizottságnak a határozatban a releváns termékpiaccal kapcsolatban tett megállapításait, amelyek szerint az 1993 és 2000 közötti időszakban a protonszivattyú-gátlók (*proton pump inhibitors*, PPIs) külön piacot képeztek. Két jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalap két főrésze osztható. Először is a Törvényszék tévedett, amikor nem végezte el a bizonyítékok időbeli elemzését, és így a protonszivattyú-gátlók és a H2 blokkolók között 2000-ben fennálló verseny alapján tett megállapítást az 1993-ban releváns termékpiacra vonatkozóan. Másodsorban a Törvényszék tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta azon tényt, miszerint a protonszivattyú-gátlók használatának növekedése fokozatos volt, azon az alapon, hogy a felíró orvosok — tehetetlenségként jellemzett — gyakorlata irreleváns volt a piac meghatározásakor.

A második jogalap szerint a H2 blokkolókkal történő kezelés teljes költsége, összevetve a protonszivattyú-gátlókkal történő kezeléssel, alapvető jelentőségű a megbízhatónak bizonyult árkülönbségeket illetően a piac meghatározásakor.

Az erőfölénnyel való első, a kiegészítő szabadalmi oltalmi tanúsítványokkal kapcsolatos visszaélés. Az első visszaéléssel kapcsolatos jogalapok két fő részre oszthatóak. Először is a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak értékelésekor, hogy mi jelent érdemen alapuló versenyt. A Törvényszék tévedett annak értékelésekor, hogy a fellebbezőknek a szabadalmi hivatalokba benyújtott ismertetései objektíven félrevezetőek voltak-e, és irrelevánsként elutasította a fellebbezőnek a kiegészítő oltalmi tanúsítványhoz való, törvényen alapuló joga értelmezésének ésszerűségét és jóhiszeműségét. Az átláthatóság hiánya nem elegendő a visszaélés megállapításához, szükség van a szándékos csalás vagy megtévesztés követelményére is. Másodsorban a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak

értékelésekor, hogy mi képez verseny korlátozására irányuló magatartást. A Törvényszék tévesen találta úgy, hogy a pusztán kérelem, amely olyan szellemi tulajdonjogra irányul, mely csak 5-6 évvel később lesz érvényes, olyan magatartásnak tekinthető, amely korlátozza a versenyt, függetlenül attól, hogy e jogot végül is megkapják-e és/vagy érvényesítik-e. A magatartás ugyanis nincs kellő összefüggésben az állítólag érintett piaccal vagy túl távol áll attól.

Az erőfölénnyel való második, a forgalomba hozatali engedélyek visszavonásával kapcsolatos visszaélés. A második visszaéléssel kapcsolatos jogalapok két fő részre oszthatóak. Először is a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak értékelésekor, hogy mi jelent érdemen alapuló versenyt. A Törvényszék tévedett, amikor úgy találta, hogy a közösségi jog szerinti korlátlan jog gyakorlása nem érdemen alapuló versengésnek tekintendő. Másodsorban a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak értékelésekor, hogy mi képez verseny korlátozására irányuló magatartást. A Törvényszék tévedett, amikor úgy találta, hogy a közösségi jog szerinti jog gyakorlása a verseny korlátozására irányulhat. Másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy találja, hogy a közösségi jog által biztosított jog gyakorlása főszabályként visszaélésnek minősülhet, akkor többre kell legyen szükséges a visszaélés megállapításához, mint a verseny torzítására való pusztán tendencia. A fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Bizottságnak kellene bizonyítania, hogy azon jog gyakorlása, melyet jogszerűen bírnak, a hatékony verseny kizárására irányult. Ez hasonló lenne a kényszerengedélyezés eseteiben fennálló feltételekhez, amire tulajdonképpen a második visszaélés vonatkozik.

Bírságok. A Törvényszék tévesen alkalmazta a 17. rendelet⁽¹⁾ 15. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy nem emelt kifogást a bírság összegének Bizottság általi megállapítását illetően, és nem vette megfelelően figyelembe az állítólagos visszaélések újszerűségét, a versenyre gyakorolt tényleges hatások teljes hiányát, és más enyhítő körülményeket.

⁽¹⁾ A Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. első tanácsi rendelet (HL 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.).

A Bíróság elnökének 2010. szeptember 3-i végzése — Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság

(C-366/09. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Az eljárás nyelve: olasz

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 256., 2009.10.24.